

[Larsen-Badse.]

paa det, ja, det kan man bedst se ved at slaa efter i Rigsdagstidenden og læse den Diskussion, der da blev ført, og med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere et Par enkelte Ting.

Det var det ærede Medlem Hr. Kyed, der den Gang var Ordfører for sit Parti — hvorfor han ikke er det nu, bliver vel aldrig opklaret, det kan ogsaa være det samme —, og han udtalte da — det findes i Rigsdagstidenden Sp. 5971 —:

„Jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister og de Partier, der støtter ham i denne Sag, har gjort sig klart, om de, hvis Stillingen ikke har forbedret sig til næste Aar, fortsat vil give Tilskud af Statskassen til Sukkerfabrikkernes Drift.“ Man kaldte det altsaa ved denne Lejlighed et Tilskud til Sukkerfabrikkernes Drift, det var af partipolitiske Grunde, man gjorde det. Men det var altsaa et Tilskud, og det, man nu vil foreslaa, er ogsaa et Tilskud.

Det ærede Medlem Hr. Clausager sagde ogsaa ved den Lejlighed henvendt til mig følgende — det staar i Rigsdagstidenden Sp. 6141 —:

„Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse har talt om, at han havde holdt mere af, at man nedsatte Afgiften, de 5,7 Ø. Nu har vi en Afgift paa 5,7 Ø., og den skal Sukkerproduktionen betale. Den betales ind i Statskassen, men man tager af disse Penge og betaler ud til Fabrikkerne og Dyrkerne. Det kunde godt være den samme Tikroneseddel, der kom ind og gik ud; det er ikke umuligt. Det bliver faktisk akkurat det samme, enten man nedsætter Afgiften eller giver Tilskud. Der kan ikke være nogen principiel Forskel paa de to Ting.“

Tilskud er det i alle Tilfælde. Verden har jo forandret sig meget i de to Aar, og der kan ske adskilligt endnu. Paa det Tidspunkt tog man saa voldsomt paa Vej overfor enhver Form for Tilskud; det blev kaldt Socialisme, ganske paa samme Maade som det ærede Medlem Hr. Clausager for et Øjeblik siden herfra kaldte de Udtalelser, som Ordføreren havde fremsat, for god socialistisk Tale. Jeg har nu for Resten aldrig hørt i en socialistisk Tale — hvis jeg maa indskyde den Bemærkning —, at Kapitalen bliver nævnt først som den, der skal tages Hensyn til. Saa vidt jeg husker, nævnte det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch netop Kapitalen først, men det skal jeg ganske lade staa hen. Men for 2 Aar siden var Tilskud blevet socialistisk, det vil med andre Ord sige, at alt, hvad de Herrer møder paa deres Vej, synes

pludselig at være blevet socialistisk. Paa den Maade kan man jo nok drive nogen Agitation, men der skulde jo helst være et reelt Grundlag bagved.

Det Forslag, der foreligger, er Roedyrkerne gaaet ind for. De har, efter at Forslaget er forelagt, haft det til Behandling i deres Organisationer, og selvfølgelig var der Røster fremme der om, at det ikke var tilstrækkeligt; men der var ingen Røster fremme om, at man ikke ønskede det gennemført, der var ingen Røster fremme om, at man i Stedet for ønskede det Forslag gennemført, som de ærede Medlemmer fra Venstres Side her har stillet, og som var meget vel kendt i de Kredse ved den Lejlighed. Ikke en Røst har jeg hørt offentligt hæve sig for, at man skulde forlade det Grundlag, som forelaa, og som var tilvejebragt gennem langvarige og ret besværlige Forhandlinger, og gaa over paa et andet Grundlag og begynde forfra, om jeg saa maa sige. Derfor vil jeg anbefale Flertallets Indstilling til Vedtagelse her i dette høje Ting.

Det ligger jo saaledes — deri har det ærede Medlem Hr. Clausager selvfølgelig Ret —, at Staten ikke er i Stand til at garantere nogen et stort Udbytte af en Produktion i Øjeblikket. Det er ganske haabløst, ganske umuligt. Nogen Forbindelse med Roedyrernes Ledere har jeg haft i Vinterens Løb, og jeg har altid henstillet til dem ikke at skruer Fordringerne højere op, end at de kunde honoreres; og selv om der naturligvis er raske Folk rundt omkring, ogsaa i Roedyrkerkredse, der siger, at de har ikke forlangt nok, de har været for eftergivende, de har været for løse i Ryggen, eller hvad man nu siger ved en saadan Lejlighed, vil jeg dog gerne have Lov til at udtale, at jeg tror, det har gavnet Produktionen mere at gaa ind i Forhandlinger om et Forslag, der havde Udsigt til Gennemførelse, end at stille nogle Fordringer op, som der aldrig kunde blive Flertal for herinde i Rigsdagen. Jeg anbefaler derfor Flertallets Indstilling til Vedtagelse og henstiller til mit Parti at stemme imod Venstres og Retsstatspartiets Ændringsforslag.

For Venstres Forslag er der jo i § 3 anvist Dækning. Jeg er nær ved at tro, at hvis Ændringsforslaget ikke var sammenhængende, vilde den højtærede Finansminister øjeblikkelig slaa ned paa denne Paragraf og sige: Haps, den kan vi godt tage. Jeg kunde tænke mig, at den højtærede Finansminister, der naturligvis som Medlem af Landstinget ikke kan afgive sin Stemme